

TURINYS

I SKYRIUS 15

kuriame Mikei nutinka laiminga diena

II SKYRIUS 25

kuriame Paršelis randa brangenybę

III SKYRIUS 39

kuriame Tigrui viskas sekasi

IV SKYRIUS 51

kuriame Nulėpausis susitaiko su giminaičiais

V SKYRIUS 65
kuriame Dygliabaisė užpuola Triušį

VI SKYRIUS 77
kuriame Riukas kasa, o Kenga nerimauja

VII SKYRIUS 89
kuriame Pelėda nemiega

ŽINIOS APIE GIRIĄ 102
KARMEN, NAUJOJI DRAUGĖ 104

I SKYRIUS

kuriame Mikei nutinka laiminga diena

Vieną rytą Mikė Pūkuotukas nubudęs pajuto, kad jam dilg-
si pėdutes. Iškart suprato, kad netrukus nutiks kažkas la-
bai gera. Mikė pirma pamankštino dešinę koją, tada kairę (nors
gal ir atvirkščiai – jo kojelės mėgdavo išdykauti ir juokais susi-
keisti vietomis, tad meškiukas niekada nebūdavo tikras, kuri
yra kuri).

– Aš manau... – pats sau labai rimtai pasakė Mikė. Bet tada
nutilo, nes visi juk žino, kaip sunku mąstyti, kai dar nevalgei
pusryčių. Po milžiniškų pirmųjų pusryčių ir gan sočių antrųjų
bemažstant atėjo mintis.

– Aš manau, – vėl prabilo Mikė, – kad reikia eiti laukan ir
sužinoti, ką visi mano. – Didžiuodamasis savo ryžtingumu
meškiukas patraukė į žygį.

Jei kada buvai sutikęs Mikę Pūkuotuką, o veikiausiai buvai,
nes jis yra meškiukas, kuriam patinka ką nors susitikti, turbūt
žinai, kas tie visi.

Kita vertus, jei nebuvai jo sutikęs, tai nežinai. *Visi* yra gana
margas draugų būrys. Vieni gyvena aukštai virš žemės, pavyz-

džiui, Pelėda, o antri įsikūrę po žeme, pavyzdžiui, Triušis. Visus kitus, kaip antai Paršelį, Tigrą, Kengą, Riuką ir Nulėpausį, galima sutikti apie vidurį. Dar čia gyvena daug Triušio draugų ir giminaičių, bet tiesiog neturime laiko jų aptarti. Čia dienas leidžia ir Kristoferis Robinas.

Kristoferis yra ypatingas, nes turi rimtą teleskopą, kurį galima ištraukti ir sustumti. Per jį galima žiūrėti į žvaigždes. Niekas kitas neturi tokio teleskopo. Vaikštinėdamas ir ieškodamas draugų, kad paklaustų, ar jie irgi pabudo dilg-

sinčiomis pėdutėmis, Mikė pastebėjo labai keistą daiktą. Tai buvo bitės. Dūzgė visas jų spiečius. Tik šįkart, užuot kaip paprastai zvimbūsios apie ausis

ar nosį ir vertusios markstyti prieš saulę bandant jas įžiūrėti, bitės daugiausia sukosi apie Mikės pėdutes.

– Gal kartais, – tarsi pats sau ištarė Mikė, – jos apžiūrinėja mano dilgsinčias pėdutes ir domisi, kas gera čia tuoj nutiks?

– Dobilai, – pasakė kažkas Mikei virš galvos. – Pupinių genties augalai, anot tikslumą mėgstančių botanikų, – pridūrė dar.

– Pupi... kas? – nesuprato Mikė. – Oi, čia tu, Pelėda, – nudžiugo, pastebėjęs savo išmintingąją bičiulę, įsitaisiusią šalia ant medžio šakos. – Taip ir maniau, kad čia tu, iš tų ilgų žodžių ir panašiai. Klausyk, Pelėda, gal tu žinai, ko toms bitėms reikia iš mano pėdučių?

– Kaip jau sakiau, dobilų, – kiek nekantriai atsakė Pelėda. – Net ir ne itin didelio protelio meškiui derėtų žinoti, kad... – Patylėjusi ji ėmė kalbėti labai lėtai ir garsiai: – Bitėms patinka dobilai. Dobilai auga ant žemės. Todėl bitės skraidžioja pažemiui. – Pavargusi

aiškinti tokiais trumpais ir paprastais sakiniiais, ji pakišo galvą po sparnu ir akimirksniu užmigo.

– Čia auga dobilai, – pasakė Mikė priešais išdygusiam Paršeliui.

– Čia auga dobilai, – paaiškino ir Kengai, kuri buvo netoliese.

– Dobilai! Dobilai! – linksmi šūkavo Riukas ir kaip padūkęs lakstė ratais aplink.

– Teisingai, mažasis Riukai, – labai patenkintas savo mokiniu pasakė Mikė.

– Saugokis bičių, branguti, – perspėjo Kenga. – Atsimeni, ko tave mokiau? Būk geras bitėms, ir nereikės jų bijoti!

Tą akimirką pasirodė Kristoferis Robinas ir Mikė jau žiojosi pranešti jam apie dobilus, tačiau berniukas paklausė:

– Na, ar jau radot?

– Ką radom? – išsižiojo visi.

– Keturlapį, – atsakė Kristoferis. Pamatęs, kaip jie nustebo, jis atsisėdo saulės atokaitoje ir ėmė pasakoti apie dobilus. – Dobilai patinka ne tik bitėms, bet ir nuotykių ieškotojams bei atradėjams. Ir ne veltui – kiekvieną, kuriam pasiseka rasti keturlapį dobilėlį, lydi didžiausia sėkmė!

Nenuostabu, kad po tokio paaiškinimo visi panorą kuo greičiau rasti tą laimingąjį keturlapį.

– Radau! Radau! – apsidžiaugė Riukas, vos pradėjęs ieškoti, bet netrukus paaiškėjo, kad kengūriukas dar nelabai moka skaičiuoti.